

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i 1880/1881: Lovforslag. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e2713/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Den 1. Maj 1881. København. En Lov om Ordningen af Domstolene, den offentlige Anklagemyndighed m. m.

Femte Aftalt. Om Sagførerwæsenet.

Om Sagførerwæsenet.

Kapitel I.

Om Sagføreres Bestilling og deres Adgang til at benytte Fuldmagtig m. m.

§ 111.

Sagførere bestilles af Justitsministeriet under Tagtagelse af de i denne Lov indeholdte Forstrijfer.

§ 112.

Almindelige Betingelser for at kunne udøve Sagførerwæsenet ere, at den Paagjeldende

- a) har opnatoet 30 Aars Alderen,
- b) har Indsædret,
- c) ikke erude af Raadigheden over sit Vo,
- d) godtgjor, at han har fort en retskaffen Bandel.

§ 113.

Boruden de i § 112 angivne almindelige Betingelser udfordres for de forskellige Arter af Sagførere følgende særegne Betingelser:

- a) For at blive Højesterets-sagfører udfordres, at den Paagjeldende har bestaaet den fuldstændige juridiske Ekamen med Karakteren landabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Landsretterne eller Hjælpe-Statsanklager eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkundighed eller Dommer.
- b) For at blive Sagfører ved Landsretterne udfordres, at den Paagjeldende har underfaast sig den fuldstændige juridiske Ekamen idetmindst med Karakteren hand illundabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagfører ved Undreretterne eller som Anklager ved Undretten, eller i 5 Aar stædig har arbejdet under en Højesterets- eller Landsrets-sagførers Tilhør og Veiledning og deltaget i dennes Forretninger, forsaaavidt de kunne udføres ved Andre, samt derhos fittigen været Tilhører ved Retsforhandlingerne for en Landsret, eller ogsaa, at han i mindst et Aar har været i Virksomhed som Dommer eller Universitetslærer i Lovkundighed.
- c) For at blive Sagfører ved Undreretterne udfordres, at den Paagjeldende har underfaast sig enten den fuldstændige juridiske Ekamen med idetmindst Karakteren hand illundabilis eller den juridiske Ekamen for Usæderede med Karakteren Velcom, samt at han enten i 5 Aar stædig har arbejdet under en Sagførers eller Statsanklagers Tilhør og Veiledning og deltaget i dennes Forretninger, forsaaavidt de kunne udføres ved Andre, samt derhos fittigen været Tilhører ved Retsforhandlinger, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Metodistiner eller stædig har været i Virksomhed som Fuldmagtig, Kopist eller Assistent under en Ret.

Den, der er i Besiddelse af de Egenstaber, som udfordres for en højere Art af Sagførerwæsenet, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførerwæsenet.

§ 114.

Den, der paa sydvestligorende Maade for Justitsministeriet oplyser, at han er i Besiddelse af de fornødne Egenstaber, som udfordres for at blive Sagfører af den ene eller den

413 *Læg A. (159).* Ordsel. Samling 1880. 3414
 Forl. 1. 2. om Ordningen af Domsmagten, hen offentlige Anslagemyndighed m. m.
 enden Art. er berettiget til at blive siedet til at gjøre den for Sagforere af denne Art fore-
 givne Prøve, jfr. § 115. Om de forelagte Oplysninger gives der Sagforsædets Veilighed
 til at ytre sig i de tilhørende, som ommeldes i § 144.

Dog kan den, der to Gange har fremstillet sig til Prøven, ikke østre siedes til dens
 tilkægelse.

§ 115.

Sagforerprøven bestaaer i, at den Paagjældende for en Ret af den Art, for hvilken
 han vil opnaa Berettigelse til at procedere, skal udføre 3 Sager, af hvilke mindst 1 er civil,
 som han selv skal forslasse sig, og at hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol
 hændes forsvarlig.

Ingen Domstol kan vægne sig ved at siede den, som af Justitsministeriet er fjendt
 berettiget dertil (§ 114), til at aflagge saadan Prøve.

§ 116.

Før Besikkelserne som Høiestræksagforer, Landstretksagforer og Underretksagforer er-
 legges Gebryer henholdsvis 200, 120 og 60 Kr. — Gebryerne tilsalde Statskassen.

Førinden Besikkelser udleveres til Vedkommende, har han at underskrive en edelig
 Forskrift om, at han med Glid og Trostab vil udføre de Sager, der betros ham, og at
 han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagforer.

§ 117.

Udøvelsen af Sagforervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Rebs-
 triber-Embete, noget Embete som Overstatsanklager eller Statsanklager, nogen Øvrighedspost
 eller Anfærtelse i Politiets Tjeneste, ehheller med privat Tjenesteforhold hos en Amtmand eller
 Retsbejgent. Hvorvidt forsvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingemand tillige kan
 udøve Sagforervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Omstær en Sagforer, som befinder sig i nogen af de Stillinger, der ikke tillæde den
 almindelige Udøvelse af Sagforervirksomheden, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af
 en Retsdag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foretakelses
 Tilladelse.

Den, der uden at være Sagforer, tilredstiller Rettingerne for at kunne blive Sag-
 forer af den ene eller den anden Art, kan der af Kaffen gives Tilladelse til i et enkelt Til-
 fælde at udøve en Sag, forudsat at han dertil kan erholde sine Foretakelses Tilladelse, for-
 saavidt han er Embedsmann.

§ 118.

Den, der bestilles som Høiestræks- eller Landstretksagforer, er, saalænge han vil be-
 nytte Besikkelser, forpligtet til at have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis
 Høiestræk eller en Landstret har sit Sæde. Underretksagforerne ere forpligtede til, inden Be-
 sikkelser udleveres dem, at anmeldre for Justitsministeriet, i hvilken Underretksret de ville
 have Kontor. Ingen Sagforer maa have Kontor i flere Underretksretter. Høiestræksagforere
 og Landstretksagforere, som ikke have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Høiestræk
 eller en Landstret have Sæde, blive, saalænge de beholde Kontor udenfor de sidste nævnte
 Steder at betragte som Underretksagforere og ere uberettigede til at procedere for Høiestræk og
 Landstretterne. Underretksagforere maa ikke have Kontor i Københavns Underretksret. Enhver
 Sagforer, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen
 anmeldre denne for Justitsministeriet.

Forelagte Lovforslag m. m.

3415 Forsl. t. 2. om Ordningen af Domstolene, den offentlige Anklagemyndighed m. m. 3416

§ 119.

Højesteretssagsforerne ere berettigede til at give Mode for alle Landets Domstole, Landstrettsagsforerne for alle Lands- og alle Underretter, Underrettsagsforerne for enhver Underret udenfor København. Alt forsaavidt der ved vedkommende Ret kan gives Mode af Sagsforere.

Ingen Sagsforer kan give Mode eller lade mode for en af en enkelt Dommer beklædt Ret, i hvilken Dommeren er beslaglagt eller besøgret med ham i anden Grad a Sidelinien eller nærmere.

§ 120.

Hvor under Domssager mundelig Forhandling findes Sted, er det ikke tilladt Sagsforere at give Mode ved Fuldmægtig, men dersom en Sagsforer ikke kan eller ikke vil udføre Sagen i egen Person, maa dette ske ved en anden til Mode for vedkommende Domstol berettiget Sagsforer.

Dog skal det være tilladt for Sagsforeren ved enhver ubetyglet Person at fremsette og begrunde Bejæring om Sagens Usættelige paa Grund af Forhold, hvorved Sagsforeren selv hindres i at give Mode.

§ 121.

Udenfor Domssager er det Sagsforere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade mode for sig ved deres faste Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggjørelse af lovligt Forhånd kunne Sagsforere under de i denne Paragraaf omhandlede Rettergangsforetagender give Mode ved enhver ubetyglet myndig Mandsperson.

§ 122.

Enhver Sagsforer er berettiget til at have en fast Fuldmægtig. For at kunne blive fast Fuldmægtig for en Sagsforer udfordres, at den Paagjældende er en myndig og ubetyglet Mandsperson, har underlaftet sig enten den fuldstændige juridiske Examens eller den juridiske Examens for Utlærdede, samt at han er anmeldt ved den paagjældende Ret som Sagsforerens faste Fuldmægtig. Saadanne Anmeldelser indføres enten i Retsskabstullen eller i en særlig faste Bog, efter at det er undersøgt, om den Paagjældende tilfredsstiller de forestevne Bedingelser.

§ 123.

Til Udsætelsen af offentlige og beneficierede Sager, forsaavidt dette ikke ske ved Embedsagsforere, antager Justitsministeriet efter Overenskomst et tilstrækkeligt Antal af de til Mode i vedkommende Ret berettigede Sagsforere, dog med Forbehold af den Ret, som er indrommet de af Kongen udnevnte Sagsforere.

Kapitel II.

Om Sagsforernes Rettigheder og Pligter.

§ 124.

Sagsforerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangsloven bestemmes, enebertigede til at udføre Retssager for Andre.

§ 125.

Ingen Sagsforer er, bortset fra de Tilhældte, hvor han hertil kan beordres, pligtig at påtage sig Udsætelsen af en Retssag.